

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 626

гр. София , 25.05.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН в закрито заседание на двадесет и пети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Снежана Душкова
Членове:	Иван Стойчев
	Карамфила Тодорова

като разглежда докладваното от Карамфила Тодорова Въззивно частно наказателно дело № 20211000600491 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 249, ал. 3 НПК.

Образувано е по частни жалба на защитниците на петима от подсъдимите по делото, както следва: адв. П. П. - защитник на подс. М.Т., адв. И. Д. - защитник на подс. С.П., адв. И. Л. - защитник на подс. Б.И., адв. В. В. - защитник на подс. С.Т. и адв. И. В. - защитник на подс. И.И., срещу определение от 22.04.2021г. на Софийски окръжен съд, Наказателно отделение, VI първоинстанционен състав, постановено по нохд № 47/2021г., с което съдът е оставил без уважение искането на защитниците да прекрати съдебното производство и върне делото на прокурора за отстраняване на съществени процесуални нарушения довели до ограничаване на правата на подсъдимите и пострадалите.

Защитникът на подс. М.Т., адв. П. П., намира определението за необосновано и незаконосъобразно. Изразява недоволство от лаконичността на мотивите, с които съдът отхвърлил искането за прекратяване на съдебното производство, поради това, че не бил налице претендираният фактически дефицит на обвинителния акт. Релевира липса на конкретни фактически обстоятелства, при които прокурорът твърди, че е извършено деянието. По отношение на подс. Т. прокурорът цитирал само функционалните й задължения по силата на длъжностна характеристика, не и в какво се е изразило неизпълнението на задълженията й. Вместо описание на конкретното неизпълнение или нарушение на правила прокурорът представял декларативна фразеология и така обвинението се свеждало само до юридическата формулировка. Не се посочвала и формата на вина. Изложеното, според защитника, накърнявало правото на защита на

подсъдимата, тъй като тя не може да разбере в какво се изразява съставомерността на деянието.

Защитникът на подс. С.П., адв. И. Д., намира преценката на съда, че обвинителният акт отговарял на изискванията на закона и съдебната практика и не били налице процесуални нарушения за необоснована и вътрешно противоречива. Заявява, че обвинителният акт е съставен при пълна липса на факти относно обективните и субективни признаци на престъплението. Възразява и срещу довода на съда, че по твърдените нарушения следвало да даде отговор едва с присъдата. Аргументира, че не се касаело за оценка на факти, а за това да се приеме или не дали факти изобщо има.

Защитниците на подс. Б.И., подс. С.Т. и подс. И.И., съответно - адв. И. Л., адв. В. В. и адв. И. В., в подадената от тях обща жалба, също представят съображения, че определението е необосновано и незаконосъобразно. Споделят тезата, че са налице съществени процесуални нарушения, които водят до невъзможност подсъдимите да разберат обвинението срещу тях. Представят конкретни аргументи за всеки от подсъдимите, които защитават.

За подс. Б.И., индивидуално в жалбата се релевира, че в обвинителния акт липсвала яснота какви длъжностни задължения в качеството му на „ръководител проект“ е имал. Обосновава се, че не било посочено и кои нарушения в какво качество е нарушил. Представената за подсъдимия фактическа обстановка се определя като оскъдна и непозволяваща да се разбере кои са фактите, които установяват всяко едно от нарушенията. Този дефицит бил засегнал не само обвинителния акт, но и постановлението за привличане на подсъдимия като обвиняем.

Общо за тримата подсъдими Б.И., С.Т. и И.И., се заявява, че няма яснота в обвинителния акт кое поведение с нарушение или неизпълнение на коя конкретна норма се обвързва. Прокурорът представял списък от норми, действия и бездействия на подсъдимите, при което не било ясно кое поведение от единия списък с коя норма от другия се свързва. Недостатъците, според защитниците, били засегнали както обвинителния акт, така и постановленията за привличане като обвиняеми лица.

Обвинителният акт, според защитниците, съдържал и противоречия. За подс. И.И. в него се сочело едновременно, че не е изпълнил задълженията си, както и че е нарушил изискванията, независимо че между двете форми имало разлика, тъй като едната предполага бездействие, а другата – действие. Релевира се и липса на представена от прокурора причинно – следствена връзка между поведението на всеки от подсъдимите и настъпилия резултат. Липсвали и факти относно формата на вината. Дори не било маркирано дали обвинението е за небрежно или самонадеяно деяние.

Защитниците атакуват определението и като немотивирано. То съдържало декларативно твърдение, че обвинителният акт нямал недостатъци, без конкретно да се обсъдят аргументите на защита.

Всички жалбоподатели заявяват искане апелативният съд да отмени определението и вместо него прекрати съдебното производство и върне делото на прокурора като посочи подлежащите на отстраняване нарушения на процесуалните правила.

Софийски апелативен съд, като съобрази доводите на страните и материалите по делото, и като сам служебно подложи на цялостна проверка обжалваното определение, прие следното:

Жалбите са подадени в срок, от процесуално легитимирани лица и са допустими за разглеждане. По същество са и основателни.

Обжалваното определение е незаконосъобразно. То е такова на първо място доколкото не съдържа мотиви в отговор на конкретните възражения на защитниците. То е и неправилно в крайния резултат да откаже прекратяване на съдебното производство поради това, че в досъдебното производство, и в частност при съставяне на обвинителния акт, не били допуснати съществени процесуални нарушения.

Настоящата инстанция приема, след собствен анализ на материалите по делото, че в досъдебното производство са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 248, ал. 1, т. 3 НПК изявени в това, че обвинителният акт не отговаря на изискванията на чл. 246, ал. 2 НПК, поради което не може годно да постави начало на съдебното производство.

От материалите по делото се установява, че в Софийски окръжен съд е внесен обвинителен акт срещу шест подсъдими лица, с обвинения както следва:

Срещу подс. Б.И., подс. С.Т., подс. И.И., подс. М.Т. и подс. С.П. – по чл. 343, ал. 4, вр. ал. 3, б. „б“, пр. 2, вр. ал. 1, б. „б“, пр. 1 и 2, и б. „в“, пр.1-во, вр. чл. 342, ал. 2, пр.2, във с ал.1 от НК и срещу подс. Г. Г. – по чл. 343, ал. 4, вр. ал. 3, б. „б“, пр. 2, вр. ал. 1, б. „б“, пр. 1 и 2, и б. „в“, пр.1-во, вр. чл. 342, ал. 1, пр.3 НК.

С определение в разпоредително заседание от 22.04.2021г. Софийски окръжен съд е оставил без уважение искане на защитниците, и понастоящем жалбоподатели, за прекратяване на съдебното производство поради допуснати отстраними съществени процесуални нарушения. За да направи това, съдът без да излага конкретни съображения, е приел, че обвинителният акт съдържал всички релевантни факти, а възраженията на защитниците касаели съществуването на делото.

Това, че първостепенният съд не е отговорил в конкретика срещу възраженията на защитниците, а е обобщил, че всички те касаят решаването на делото по същество, налага въпросът по основателността на доводите на жалбоподателите пред него, а и изобщо, дали са налице отстраними съществени процесуални нарушения, дори те да не съвпадат изцяло с възведените от защитниците, да се разгледа от настоящата инстанция.

Видно е от обвинителния акт, че петимата подсъдими, без водача на МПС - подс. Г. Г., като длъжностни лица в дружеството „Трейс София“ ЕАД - подизпълнител на процесния обект, в строителния надзор на обекта - „Пътконсулт 2000“ ЕООД и на възложителя на обекта Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), явяващи се „служители по транспорта“ /подс. Б.И., С.Т., И.И., С.П./ и „работник по транспорта“ /подс. М.Т./, са обвинени, че са нарушили изисквания за добро качество на ремонта на пътищата – път II - 16, Своге – Нови Искър, участък 3, от км. 54+480 до км.+569, изискванията на нормативните актове и техническата спецификация, и така в независимо съпричинителство помежду си и с подс. Г. – водач на МПС, в резултат на ПТП, по непредпазливост причинили смъртта и телесни повреди на множество лица.

Що се отнася до ремонта на пътя, на който е станало процесното ПТП, и явно във връзка с произшествието, обвинителната теза е, че лошото качество на ремонта се дължи на некачествените асфалтови смеси, положени там и които не осигурявали нужното сцепление. Прокурорът инкриминира поведението на част от подсъдимите като лица заети с организацията, провеждането и контрола на строителните работи, довели до това лошо качество.

Не се спори в правната доктрина и практика, че съставът на престъплението вменено на всеки от петимата подсъдими – служители и работници по транспорта, е бланкетен. Диспозицията му се запълва от съответните специални норми, които уреждат задълженията и изискванията спрямо субектите относно доброто качество на ремонта /строежа/ и които те или не са изпълнили, или са нарушили. Съответно – само посочването на нарушените специални норми, чисто формално, също не е достатъчно, докато прокурорът не е описал и с какъв акт и по силата на какво възлагане, с какъв обем и съдържание, са били възложените на субекта служебни функции и задължения, така че да се приеме, че той, като са му били годно възложени, респективно или ги е нарушил, или не ги е изпълнил. В случай на отсъствие на твърдение за последните факти, обвинението би се явило непълно и съответно би засегнало неблагоприятно възможността за провеждане на защитата включително с възможността да се оспорват твърдения на прокурора по съставомерността на деянието.

Относно обвинението срещу подс. Б.И.:

Повдига се възражение от защитника на подс. Б.И., че обвинението спрямо него е за деяние извършено едновременно в две длъжностни качества: и като **„ръководител проект“**, и като **„изпълнителен директор“** на **„Трейс София“ АД**. Но в обвинителния акт липсвало разграничение и ясно посочване в кое от двете качества и какви задължения е имал подсъдимият, респективно - какви нарушения на конкретните задължения е допуснал.

Възражението е основателно, макар да не изчерпва нарушенията свързани с него.

Прокурорът е предявил факта, че подс. Б.И. бил изпълнителен директор на **„Трейс София“ ЕАД** към процесния период и в това си качество имал съответни задължения по оперативно ръководство и контрол на дейността на дружеството.

Заедно с това подс. Б.И. бил и **„ръководител проект“**, но не в **„Трейс София“ ЕАД**, а в **„Трейс Груп Холд“ АД**, с място на работа **„Метро София“**, назначен с трудов договор № 4/ 30.01.2009г. След това бил отново ръководител проект, но в отдел **„Администрация“**, гр. София, назначен с допълнително споразумение № 49/11.09.2012г. И накрая бил и **„ръководител проект“** в отдел **„Направление строителство“** с допълнително споразумение № 1/01.01.2014г.

Макар прокурорът да не уточнява в кое дружество подсъдимият Б.И. е бил ръководител на проектите **„Администрация“** и **„Направление строителство“**, с оглед на това, че промяната на проектите, за които е отговарял е ставала по силата на допълнителни споразумения на един и същ трудов договор, очевидно се касае за длъжност, която подсъдимият изпълнявал по силата на този трудов договор в дружеството **„Трейс Груп Холд“ АД**, а не в **„Трейс София“ ЕАД**, за което се твърди, че изпълнявало обекта като подизпълнител.

Накрая прокурорът вменява на подс. Б.И., че причинил смъртта на множество лица, както и телесни повреди на други, като служител по транспорта – едновременно ръководител на процесния проект на **„Трейс Груп Холд“ АД** и изпълнителен директор на **„Трейс София“ ЕАД**.

Тук и се очертават двете направления на фактологичен дефицит.

На първо място - прокурорът не е описал никакви факти, за да се разбере какво точно е имал предвид, когато твърди, че подс. Б.И. е бил **„ръководител проект“**, какво точно означава това, с какъв акт е бил назначен като ръководител на проекта за обект, който е бил изграждан от друго дружество – **„Трейс София“ ЕАД**, а не това, в което той е бил **„ръководител проект“** /, **„Трейс Груп Холд“ АД**/.

От фактите, които прокурорът е представил, се разбира, че гражданското

дружество „Трейс Своге“ е възложило отговорността за изпълнение на процесния обект на „Трейс Груп Холд“ АД, което дружество от своя страна е възложило дейности на подизпълнители, един от които е и „Трейс София“ ЕАД. Това дружество изпълнявало СМР в частта на „големи съоръжения“, притежавало асфалтовата база в гр. Костинброд, наета от „Трейс Холд Груп“ АД, и изпълнявало СМР в участък 3 на процесния обект.

Прокурорът твърди заедно с това, че подс. Б.И. е бил „ръководител проект“ /при представената по – горе неяснота какво точно се включва в това твърдение/, в „Трейс Груп Холд“ АД. Това дружество обаче, поне така както се описва от прокурора, не е изпълнявало СМР по обекта, а такива са изпълнявани от подизпълнители.

Откъде тогава от така описаните факти следва да се изведе, че подс. Б.И. е бил „ръководител проект“, на какъв проект точно, какво е включвал този проект и по силата на какъв акт подсъдимият е бил „ръководител“, прокурорът не посочва. Следователно по въпроса за обхвата и съдържанието на длъжността „ръководител проект“ е налице съществена неяснота.

Неяснотата се задълбочава още повече поради значителното място, което прокурорът е отделил на описанието на участието в проекта на консултанта „Мотт Макдоналд Лимитид“, представляван от Ю. Т., който е и посочен като **„ръководител екип за управление на проекта“**, и чието значение, включително задълженията, които е имал, и които не се обвързват по никакъв начин с обвинението, като цяло правят неясна ролята на това описание изобщо в обвинителния акт. Същевременно обаче именно във фактите относно консултанта се намира и понятието „ръководител проект“, отново без особена яснота какво точно стои зад него.

На следващо място, прокурорът, освен че е оставил неяснота относно качеството „ръководител проект“, още и не е обвързал това качество с никакви конкретни права и задължения, така че да очертаят какви отговорности съответно би носило лицето заемащо тази длъжност в случай на тяхното неизпълнение.

Прокурорът е описал най-общо задължения, които подс. Б.И. имал, но само като „изпълнителен директор“ на „Трейс София“ ЕАД, което дружество се явявало един от подизпълнителите на проекта /обекта/ и то на част от него.

Накрая прокурорът е обединил твърдения за нарушаване на редица специални норми от страна на подс. Б.И. едновременно и в двете му качества – и на „ръководител проект“, и на „изпълнителен директор“.

Доколкото прокурорът е вменил извършване на деянието в две длъжностни качества, макар за едното /„ръководител проект“/ да няма яснота какво съдържание се

влага в него, към кой проект по-точно се отнася, ако се отнася към процесния проект - по силата на какъв акт подсъдимият го е изпълнявал и какви правомощия е включвало, то се предполага, че подсъдимият в двете качества е имал и различни, или най-малкото специфични длъжностни задължения поради различните функции.

Към кое обаче длъжностно качество с оглед неговите правомощия следва да се отнесе твърдението за нарушение на специална норма или бездействие да се изпълни задължението, от обвинителната теза не може да се изведе.

Тогава остава да се допуска възможността, че независимо от двете длъжностни качества, подсъдимият е имал едни и същи задължения. Но и в този случай, прокурорът е следвало изрично да отрази, че двете длъжностни качества имат един и същ обем служебни задължения, като съответно и ги опише.

Основателно е в такъв случай възражението на защитника, че прокурорът не е посочил кои задължения или нарушения биват отнесени към фигурата на подсъдимия като „изпълнителен директор“ и кои – като „ръководител проект“. Съответно и упражняването на защитата бива пречатствано, тъй като тя не би могла годно да противопостави на твърдението на прокурора за дадено нарушение или неизпълнение на задължение – присъствието или липсата на съответното правило или задължение в регламента на правомощията на съответното длъжностно качество на подсъдимия.

На следващо място - в началото на изложението си прокурорът е описал, че дружеството „Трейс Груп Холд“ АД е отговаряло за изпълнението на проекта по договор TRP5/17: Проект „България Транзитни пътища V. като „лидер“ на сдружението „Трейс Своге“. Сдружението декларирало, че ще осигури необходимата за изпълнение на проекта механизация, както и акредитирана обектова лаборатория, собственост на изпълнителя, която ще бъде използвана за производство и контрол на асфалтовото производство, включително и технически персонал. Сдружението представило и сключени договори с кариери за доставка на инертните материали необходими за производството на асфалт.

На възложителя - Агенция „Пътна инфраструктура“ бил представен и договор за наем между „Трейс София“ ЕАД в качеството на наемодател и „Трейс Груп Холд“ АД в качеството на наемател за временно и възмездно ползване на описания имот за изграждане на асфалтова база в Костинброд.

Същевременно по-нататък обаче, прокурорът посочва, че производството на асфалтови смеси за обекта се осъществявало от асфалтова база, експлоатирана от „Трейс София“ ЕАД находяща се в землището на гр. Костинброд.

С това прокурорът внася нова неяснота под формата на противоречие, тъй като

от една страна твърди, че асфалтовата база била наета от „Трейс Груп Холд“ АД, а от друга, че тя продължавала да се експлоатира от „Трейс София“ ЕАД. И доколкото твърдението по-нататък е за некачествени материали от въпросната асфалтова база, то прокурорът следва еднозначно да изясни от кого и по силата на какъв акт е била експлоатирана асфалтовата база като осигуряваща съответните материали за обекта. Какво точно е било отношението на „Трейс София“ ЕАД с изпълнителен директор подс. Б.И. към този процес, съответно – какво е било отношението и на „Трейс Груп Холд“ АД. Какви по-точно са били договорните отношения между двете дружества по въпросите за асфалтовата база и как са били разпределени правата и задълженията на страните по тях специално по въпроса за производството на асфалтовите смеси.

Изложените въпроси подлежат на изясняване от прокурора особено поради това, че по-напред в обвинителния акт той е посочил, че по силата на сключеното с Агенция „ПИ“ договорно споразумение сдружението „Трейс Своге“ отговаряло за изпълнението на строежа съобразно утвърдените строителни книжа и нормативните изисквания, както и за съответствие на влаганите материали, изделия и продукти. Част от задължителното съдържание на договора за строителство били и Техническите спецификации утвърдени от изпълнителния директор на Национална агенция „Пътна инфраструктура“ през 2009г. По своя характер те представлявали комплект от инструкции за строителство на пътища и пътни съоръжения и съдържали утвърдени технически изисквания, условия за материали и СМР.

Вярно е и това, че прокурорът е посочил, че след възлагане на СМР на подизпълнители отговорностите по качествено изпълнение на тези СМР съобразно нормативните изисквания и утвърдените строителни книжа преминавали върху последните.

За да се знаят обаче прецизно тези отговорности, в частност- съответните права и задължения на подизпълнителя, е следвало прокурорът да опише подробно съответното съдържание на договорните споразумения, какви точно задължения по силата на тези споразумения носи съответният подизпълнител. И тъй като в случая се вменява, че „Трейс София“ ЕАД бил изпълнителят на процесния участък 3 от обекта, а преди това е било дружеството - „Трейс Роуд“, и след като прокурорът е концентрирал тезата за отговорност за изпълнение на обекта именно върху този подизпълнител, то е следвало да опише подробно какви точно задължения по силата и на договора с „Трейс Груп Холд“ АД е имал той.

Вярно е, че прокурорът е описал техническите изисквания, на които е трябвало да отговарят асфалтовите смеси според рецепта 14 и че трябвало да се вземат проби от пътя, както и изискванията за акредитирана лаборатория на асфалтовата база. Но всички изисквания прокурорът е отнесъл към едната от договорящите страни по

договора с НА „ПИ“ а именно - сдружението „Трейс Своге“, без съответно да опише, как, чрез какъв правен механизъм тези изисквания са били прехвърлени върху подизпълнителите.

За да обоснове поемането на задължението и отговорността за доброто изпълнение на СМР на релевантния участък, прокурорът е следвало да изясни освен това как на подизпълнителя „Трейс София“ ЕАД са били сведени за изпълнение и съобразяване и всичките нормативи и технически спецификации, но като част от задължителното съдържание на договора за строителство между НА „ПИ“ и сдружението „Трейс Своге“, утвърдени от изпълнителния директор на Национална агенция „Пътна инфраструктура“ през 2009г.

Това е така, доколкото прокурорът представя задължението за качеството на асфалта и за изграждането на обекта именно въз основа на различни позиции от тези технически спецификации, но като част от договорните отношения между сдружението „Трейс Своге“ и НА „ПИ“.

Също така прокурорът е следвало да опише как подизпълнителят „Трейс София“ ЕАД осигурява и доставните материали за асфалтовата база, след като се твърди, че то е експлоатирано базата, и което не е ясно как точно е ставало, при положение, че асфалтовата база е била наета от „Трейс Груп Холд“ АД и за производството на асфалтовите смеси и след като, според прокурора, не това дружество, а сдружението „Трейс Своге“ или „Трейс Груп Холд“ АД /прокурорът не е указал точно/ е сключило договор за производство и продажба на фракции с „Екоинмат“ АД с предмет доставка на висококачествени фракции за асфалтови пластове за обекта.

Следователно, разбира се от обвинителния акт, че осигуряващият фракциите за асфалтовите пластове за обекта е бил различен от подизпълнителя „Трейс София“ ЕАД, без същевременно да са ясни отношенията на подизпълнителя „Трейс София“ ЕАД с този субект.

Още повече, че, според прокурора, дружеството /не е ясно отново дали „Трейс Груп Холд“ АД или сдружението „Трейс Своге“/ е и това, което е oferирано на НА „ПИ“ производството на асфалтови смеси да се произвежда от асфалтосмесителна инсталация „SIMCB 150P“, разположена в землището на гр. Костинброд.

Следователно прокурорът следва добре да отграничи задълженията на дружеството „Трейс София“ ЕАД и изпълнителния директор подс. Б.И., при положение, че асфалтовата база е била наета от „Трейс Груп Холд“ АД, а също така и че последното дружество /вероятно то, а не сдружението „Трейс Своге“/ е сключило договора за доставка на фракции за асфалтовите смеси от „Екоинмат“ АД. Освен това и „Трейс Груп Холд“ АД било поело задължението за акредитирана лаборатория за

контрол на асфалтовото производство. Акредитираната лаборатория също е била собственост именно на това дружество. Това дружество /или сдружението/ е и поело задължението за изграждане на обектова лаборатория на територията на асфалтовата база в землището на гр. Костинброд.

При това положение и доколкото на подс. Б.И. се вменява неизпълнение на задължения именно като изпълнителен директор на дружеството подизпълнител „Трейс София“ ЕАД, и след като основните задължения, вкл. и относно качеството на СМР, производството и контрола на асфалтовите смеси, са били поети от сдружението „Трейс Своге“ и от „Трейс Груп Холд“ АД, включително чрез сключване на съответни договори за доставки за асфалтовите смеси, респективно, без да се знае прецизно съдържанието на правата и задълженията, които е имало лицето подизпълнител в цялата тази организация, обвинителният акт не може да изпълни в този конкретен случай функцията на годно и ясно обвинение. Отделянето от прокурора само на едно изречение в този смисъл, а именно – че след превъзлагане на работите на отделните етапи задължението за изпълнението на строежа съобразно утвърдените строителни книжа и нормативните изисквания преминавало върху подизпълнителите, е крайно недостатъчно, още повече, че прокурорът и не посочва никаква конкретика, изведена от съответните договорни отношения, по силата на които прави това твърдение.

Необходимостта да се знае по силата на какъв акт и с какво точно съдържание, на подизпълнителя „Трейс София“ ЕАД, респективно на изпълнителния директор подс. Б.И., е било възложено изпълнението на СМР на процесния обект и какви точно са били неговите задължения, е продиктувано и от съдебната практика - Постановление № 1 от 17.01.1983г., по н.д. № 8/82 ПВС, за това, че на субектите на престъпленията по чл. 342, ал. 2 НК следва по надлежния ред да е възложена дейност по ремонта на пътищата.

А възлагане по „надлежния ред“ има, когато съответната дейност е посочена изрично в заповед, трудов договор или друг акт или произтича от характера на длъжността на работника или служителя.

„Необходимо е в акта за възлагане или в друг акт да бъдат определени правата и задълженията на работника или служителя относно възложената му дейност по транспорта. Обектът на тази дейност включва права и задължения за ръководене, контрол или извършване на конкретна техническа или друга работа в сектора на експлоатацията или на ремонта на обектите.“

Ето защо, за да се знае точно за какво е отговарял подс. Б.И. като ръководство и контрол на дейността, следва да се знае какви точно задължения е поело дружеството подизпълнител, така че подсъдимият като негов управител и да ги ръководи и

контролира.

Повдига се възражение от защитника, че е налице твърдение от прокурора, че подс. Б.И. подал заявка за преиздаване на сертификат с рецепта, която безспорно била утвърдена от съответните органи и че при подаване на искането не се е уверил във възможността доставчикът да произведе тази смес, без да е посочено на какво фактическо и юридическо основание той е имал такова задължение.

Стриктният прочит на обвинителния акт по тези факти не води до извод, че те са подчинени на определена теза. Прокурорът не вмества твърдението в конкретна обвинителна рамка за действие или бездействие. Ето защо, като цяло, значението на това твърдение не може да се разбере особено добре. Ако твърдението е за това, че подс. Б.И. не е осигурявал съответните фракции за сместа по рецепта, защото доставчикът не е можел да ги произведе, а пък подс. Б.И. е имал задължение да се увери във възможността за обратното, то това изисква изложението на много повече факти, от тези, които прокурорът е възвел. Освен това следва да е намерило и своето отражение в обвинителния диспозитив, каквото обаче не се открива. В случай все пак, че прокурорът твърди, че именно подс. Б.И. е следвало да осигури доставката на необходимата фракция по рецепта, той е следвало да представи фактите, според които подс. Б.И. се е намирал в съответните договорни отношения с доставчика на тези материали, както и е следвало да има предварителни задължения, преди пристъпването към договорни отношения с доставчика, да се увери в неговия производствен капацитет, което той не е сторил.

Стриктно погледнато, задължения от този род се доближават повече до задълженията за отстояване на търговските интереси на страната по договора, респективно касаят изгодност или не на сделката, но не се открива пряка връзка със задължението да се следи асфалтовите смеси да отговарят на определени изисквания за качество.

Тук може да се припомни, че според обвинителните факти, не дружеството представлявано от подс. Б.И., като дружество - подизпълнител, а друго дружество – „Трейс Груп Холд“ АД е имало сключени договори с различните доставчици на материали. Още повече в такъв случай, прокурорът е следвало да опише, как върху подс. Б.И. са били възложени отговорности за изпълнение на съответните права и задължения по договорните отношения и за какъв интерес на представляваното от него дружество, в частност – изпълнимост на задълженията на доставчика, е трябвало да следи. Такива факти прокурорът не представя, поради което и тезата за съответното бездействие на подс. Б.И. като цяло остава декларативна.

Що се отнася до възражението на защитата, че на л. 19 от обвинителния акт по

отношение подс. Б.И. било посочено, че като изпълнителен директор и ръководител проект не бил осигурил акредитирана лаборатория, но за това също нямало възведени факти, следва да се отговори, че това се явява фактически дефицит от по-нисък интензитет от дефицита на факти, по силата на които подс. Б.И. следва да осигури лаборатория изобщо, той като както вече се посочи, това е било задължение на изпълнителя – сдружението „Трейс Своге“, а пък същевременно прокурорът не представя как това задължение е било пренесено и върху подс. Б.И..

Оттам нататък, ако прокурорът представи факти, че подс. Б.И. е имал такова задължение, а не го е изпълнил, то липсата на твърдение дали лабораторията е акредитирана или не, не се явява особен недостатък, доколкото се касае за строго регламентирана дейност по изпълнение на строежи и съответните материали за тях, при което се разбира достатъчно, че тази лаборатория следва да е такава, която да отговаря на нормативните изисквания, а не всякаква, т.е. следва да е акредитирана.

Що се отнася до възражението, че обвинението е за нарушения на текстове, които нямат за адресат нито изпълнителния директор на каквото и да е дружество, нито ръководителя проект, следва да се отбележи, че изборът на приложим материален закон е дискреция на прокурора, която не касае яснотата и пълнотата на обвинението с необходимостта да се възведат всички релевантни за обвинението факти, а касае неговата юридическа основателност. Респективно, по тази линия, на прокурора не могат да се дават указания, тъй като въпросът за верността на посочения от него материален закон се решава с акта на съда по същество.

Обвинението срещу подс. Б.И. е непълно и от правна страна, то е с непълна юридическа формулировка.

Съгласно цитираното постановление на ПВС, „добро качество на ремонта“ е налице, когато ремонтът отговаря на техническите изисквания и се отстранява съществуваща или не се създава нова опасност за причиняване на съставомерни последици“. Основен елемент от понятието е съответствие с техническите изисквания. Те следва да са конкретни и ясни.

Също така, съгласно постановлението, нормите, определящи съставите на престъпленията по чл. 342 и чл. 343 НК, се запълват от правилата, които уреждат движението по пътищата, експлоатацията или ремонта на подвижния състав, пътя и съоръженията.

На подс. Б.И. е вменено, че е нарушил нормата на чл. 169а от Закона за устройството на територията, а именно: „В строежите се влагат само строителни продукти, които осигуряват изпълнението на основните изисквания към строежите по чл. 169, ал. 1 и отговарят на изискванията, определени със Закона за техническите

изисквания към продуктите, и с наредбата по чл. 9, ал. 2, т. 5 от същия закон.“

Нормата в диспозитива си е препращаща и бланкетна едновременно. Препраща към нормата на чл. 169, ал.1 от същия закон - относно изискванията към строежите и към Закона за техническите изисквания към продуктите, както и бланкетна по отношение на съответните норми от наредбата издадена по чл. 9, ал.2, т. 5 от закона.

Сама по себе си нормата на чл. 169, ал.1, т. 4 от Закона за устройство на територията, която прокурорът е вменил като норма, към която нормата на чл. 169а от ЗУТ препраща, е обща. Това е така доколкото тя не предвижда конкретни изисквания и задължения, а предвижда общи такива - че строежите се проектират, изпълняват и поддържат в съответствие с изискванията на нормативните актове и техническите спецификации.

За да изпълни изискванията за пълнота, яснота и конкретност на обвинението прокурорът е следвало да посочи на кои изисквания според чл. 169, ал.1 от Закона за техническите изисквания към продуктите процесните строителни продукти е следвало да отговарят, а не са отговаряли, както и на какви изисквания от Закона за техническите изисквания към продуктите и от наредбата издадена на основание чл. 9, ал.2, т. 5 от Закона за техническите изисквания към продуктите е следвало да отговарят, а не са отговаряли.

След като се вменява и нормата на чл. 169, ал.1, т. 4 ЗУТ и доколкото тя е обща, прокурорът е следвало да конкретизира също така, на които нормативни актове и технически спецификации за осигуряване е следвало да отговаря проектирането, изпълнението и поддържането на строежа, а не е отговаряло.

Идентично е положението и с нормата на т. 4 от Приложение № 1 към Регламент № 305 / 2011 на ЕП и Съвета от 09.03.2011г., която отново е обща и не посочва какво конкретно е следвало подс. Б.И. да направи, доколкото според нея строежите трябва да са проектирани и изпълнени по „такъв начин“, че да не създават неприемливи рискове от инциденти или повреди при използване или експлоатация, като подхлъзване,...сблъсък...

Доколкото съдържанието на нормата е същото като това по чл. 11 от Наредба за съществените изисквания към строежите и оценяване съответствието на строителните продукти, то и за последната норма са идентични изводите за т. 4 от Приложение № 1 от Регламент № 305/2011 на ЕП и Съвета.

На следващо място – прокурорът е вменил на подс. Б.И., че е нарушил и редица изисквания съгласно техническата спецификация за изпълнение на СМР.

Освен че няма яснота по какъв начин подс. Б.И. е бил обвързан от тази

спесификация, доколкото тя е била част от договора между сдружението „Трейс Своге“ и НА „ПИ“, още прокурорът е вменил на подсъдимия норми с адресат – съответния изпълнител, който в случая е сдружението „Трейс Своге“, именно което е и поело задължението да достави обектовата лаборатория и апаратура за необходимите изпитания и на материалите.

Липсват факти, които да посочват, че подс. Б.И. като изпълнителен директор на подизпълнителя „Трейс София“ ЕАД, също, наред с дружеството „Трейс Груп Холд“ АД, като основно задължено лице чрез договора с възложителя, е имало същите такива задължения и по силата на какъв акт.

По същия начин, прокурорът е следвало да представи факти, тъй като такива липсват и това вече бе обяснено, съгласно които подс. Б.И. е имал задължението да доставя материали за асфалтови работи, след като договорните отношения с доставчика на тези материали са между други лица, сред които „Трейс София“ ЕАД не е. Прокурорът е посочил, че доставчикът на такива материали е имал отношения със сдружението „Трейс Своге“ и с дружеството „Трейс Груп Холд“ АД.

Вменената норма на чл. 4, ал.1 от Наредба № 3 от 31 юли 2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството също е препращаща към нормата на чл. 169, ал.1 – 3 ЗУТ по отношение на изискванията към строежите, които е следвало да са постигнати. Следователно прокурорът, за да твърди, че е нарушена тази норма – чл. 4, ал. 1 от Наредбата № 3, е следвало да посочи кои изисквания точно по смисъла на чл. 169, ал.1 – 3 ЗУТ е следвало да бъдат постигнати, а не са били, но независимо от това е бил съставен акт или протокол.

По-натат, няма яснота кои са нормативно установените задължения по ръководство и контрол на строителните работи, които подс. Б.И. не е изпълнил, след като прокурорът не е представил „Трейс София“ ЕАД като подизпълнител като адресат на конкретни ясни по обем и съдържание нормативни и договорни изисквания. Този неяснота се отнася до обвинението, че подс. Б.И. не е контролирал осигуряването на скални материали, съответно и подаването на заявки за скални материали, както и не е осигурил акредитирана лаборатория за провеждане на всички необходими изпитвания на материалите и изделията.

Относно обвинението срещу подс. И.И.:

Обвинението и срещу този подсъдим съдържа непълноти по отношение на необходимите релевантни факти. И на този обвиняем са вменени нарушения на редица норми и неизпълнение на задължения само поради качеството му на „технически ръководител“ на обекта, без прокурорът да е посочил обема от функции и задължения, които той е имал по силата на заеманата длъжност и които съответно е нарушил или не

изпълнил.

Само посочването на длъжността „технически ръководител“, без да е представен заедно с това и обемът от служебни задължения, не позволява да се разбере дали вменените нарушения и неизпълнение на задължения касаят функции, които подсъдимият е изпълнявал, за които е отговарял и отговарят на служебните задължения, които са му били възложени. При това, твърденията на прокурора, че подсъдимият не е изпълнявал задълженията си не почиват на фактически и правни основания и носят декларативен характер.

Ето защо, не може да се разбере въз основа на какъв акт на възлагане подс. И.И. е следвало да извършва всички визираните от прокурора действия, като: технологичен контрол на качеството на строителството и на материалите, контрол върху вземането на проби за лабораторни изследвания след асфалтополагащата машина преди уплътняването, контрол и вземане на проби от уплътнената смес със сонда за вадене на ядки по метод В, запознаване с характеристиките и качеството на асфалтовата смес.

Наред с това прокурорът е вменил и на този подсъдим, че не е изпълнявал техническите спецификации за контрол на производство и качеството на асфалта и за вземане на проби без обаче да е предявил факти, според които подсъдимият е бил запознат с тези спецификации, и те са му били възложени за спазване, доколкото те са били все пак част от договора между други лица, към които подсъдимият като технически ръководител не се числи.

И спрямо този подсъдим е налице юридическа непълнота на обвинението.

Съгласно вменената норма на чл. 163, ал.2 от Закона за устройство на територията, подс. И.И. е подведен под отговорност за това, че освен другото нарушил изискването по т. 3 за „своевременното съставяне на актовете и протоколите по време на строителството, удостоверяващи обстоятелствата по т. 1 и 2;“ прокурорът обаче е посочил само видовете обстоятелства отговарящи на тези по т. 2 на чл. 163, ал. 2 от ЗУТ, но не и по точка 1 – ва.

Съображенията относно общия характер, без изискуемата за целите на обвинението конкретика на вменени задължения на подс. И.И., касаещи нормите на чл. 169, ал. 1, т. 4 от Закона за устройство на територията, на т. 4 от Приложение № 1 към Регламент № 305/2011г. на Европейския парламент и на Съвета на ЕС от 09.03.2011г., на чл. 4., ал. 1 от Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството и на чл. 11 от Наредба за съществения изисквания към строежите и оценяване съответствието на строителните продукти, които бяха изложени по – горе в частта на обвинението срещу подс. Б.И., имат своето място и тук.

Що се отнася до възражението на защитника на подс. И.И. за конфликт между формулата на обвинението за „нарушения на изискванията за добро качество на ремонта“ и фактическото основание на прокурора за това обвинение сведено до твърдение за неизпълнение на редица задължения, т.е. до твърдение за „бездействие“, а не активно „действие“, каквото нарушението предполага, то отново се касае за въпрос по същество, за проверка на верността на правните изводи на прокурора и правилността на посочения от него материалния закон. Мястото, където това оспорване следва да намери своя отговор е решаващият съдебен акт.

Основателни са възраженията на защитника, че в обвинителния акт липсват ясно отразени факти за причинно-следствената връзка между поведението на подс. И.И. и настъпилия резултат от престъплението. Съображенията на съда за това, доколкото те касаят не само този подсъдим, а и останалите четирима, ще бъдат изложени по-нататък. Само ще се отбележи, че въпросът за причинно-следствената връзка е въпрос на отнасяне на силогични правила на тълкуване към съответната интерпретация на известните и релевантни за съставомерното деяние факти. За да се направи такава връзка обаче, следва да са поднесени всички необходими факти, което прокурорът не е направил.

Претенцията на защитника за задължение прокурорът да посочи в обвинителния акт и формата на вина не намира основание в закона, в частност нормата на чл. 246, ал. 2 и 3 НПК. В случая, доколкото вмененото престъпление от субективна страна има за признак само непредпазливата вина, то се разбира, че претенцията на защитата е прокурорът да специфицира кой по-точно вид на непредпазливата вина намира приложение тук – несъзнаваната или съзнаваната непредпазливост. Но нормата на чл. 246 НПК относно формата и съдържанието на обвинителния акт, не изисква от прокурора непременно такова специфициране.

Понастоящем прокурорът е изпълнил задължението си по чл. 246, ал. 3 НПК да представи всички признаци на закона, в това число и субективния – за съставомерната форма на вината. Стандартът на това задължение не е стандартът на задължението на съда при постановяване на крайния решаващ делото акт. Поначало указанията на константната съдебната практика на ВКС относно задължението да се прецизира вината касаят основно дейността на решаващите съдилища, не прокурора. Неговото съществено задължение е фокусирано върху пълното и ясно фактическо и юридическо формулиране на обвинението – с посочване на претендирания да се приложи наказателен закон. Следователно, какъв вид точно е непредпазливата вина отново се явява въпрос по същество, тъй като е основно въпрос за интерпретация на обективните факти.

Същевременно, прав е защитникът на обв. И.И., че по начина, по който

прокурорът е изградил обвинението - от една страна - общо представяне на група от неизпълнени задължения от подс. И.И., и от друга - група нарушени норми от специални закони, е трудно да се разбере кое точно фактическо твърдение на диспозитива на коя норма от вменените специални отговаря. В този случай действително се отваря място за предположения и несигурност, след като прокурорът не е отграничил еднозначно кое фактическо поведение на дееца на коя нарушена норма съответства.

Като цяло така повдигнатото възражение следва да се отнесе като стандарт на необходима корекция в техниката на формулиране не само в случая на обвинението срещу подс. И.И., но и на обвиненията срещу другите подсъдими - служители и работници по транспорта, т.е. става въпрос за принципен аргумент.

Относно обвинението срещу подс. С.Т.:

Съображенията за недостатъчното изложение на факти свързани със служебното положение и възложените задължения се отнасят и за този подсъдим. Прокурорът е описал с какво фактически подсъдимият се е занимавал на обекта и че се занимавал с това в качеството си на „началник“ на асфалтовата база, но така и не става ясно дали изпълняваните функции са били само фактически изпълнявани или изпълнявани по силата на задълженията, които са били визирани в акта, с който подсъдимият е бил назначен по надлежния ред като началник на базата – със съответния трудов договор и длъжностна характеристика.

Изложеното е необходимо да се изясни доколкото само от длъжността, която подсъдимият е заемал – началник на асфалтова база, не може да се разбере кръгът от права и задължения, за чието лошо изпълнение той би отговарял. Прокурорът само е отразил, че подсъдимият организирай цялостната оперативна дейност на базата и отговарял за доставка на материалите, водената документацията и приемане заявки за асфалтови смеси, провеждал контрол на получавания скален материал по количество и качество, без да специфицира по силата на какво възлагане подсъдимият е имал такива задължения, тъй като само от длъжността „началник база“ не може да се изведе подобна конкретика.

Доколкото вменените специални норми и на този подсъдим съвпадат с тези на предходните, съображенията за непълнотата на юридическото обвинение отнесени към тях, са меродавни и тук. Това се отнася за нормите на чл. 169а от Закона за устройство на територията, чл. 169, ал. 1, т. 4 от Закона за устройство на територията, т. 4 от Приложение № 1 към Регламент № 305/2011г., на Европейския парламент и на съвета на ЕС от 09. 03. 2011г., чл. 4. ал. 1 от Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, чл. 11 от Наредба за съществени

изисквания към строежите и оценяване съответствието на строителните продукти, технически спецификации за изпълнение на СМР, утвърдени от Изпълнителния директор на Национална агенция „Пътна инфраструктура“, 2009г.

Основателни са възраженията на защитника на подс. Т. касаещи необходимостта от обосноваване на причинно-следствена връзка, по аргументи, които съдът ще изложи по – натам.

Не са основателни възраженията за претендирано противоречие във формите на неправомерност – действие или бездействие, за прецизиране на вида непредпазлива вина, като необходими да се разбере обвинението. Аргументи за това, като принципни такива, този съд вече изложи.

Основателни са възраженията, че прокурорът не е описал факти, от които да се разбере точно претендираното виновно поведение на подс. Т.. За този подсъдим прокурорът във фактическата част на обвинителния акт основно инкриминира поръчки за фракция различна от тази необходима за съответната асфалтова смес, а именно - вместо – фракция 8/16, фракция 8/12.5 като при това подсъдимият знаел, че според рецептата № 14 фракциите следвало да бъдат 8/16.

По това по каква рецепта е следвало да се произвежда асфалтовата смес, нейното одобрение, включително издаването на сертификат за производствен контрол № 1950- CPD- 232- 4-3/20.08.2012г., като цяло обвинителният акт страда от относителна непълнота, откъслечност и неразбираемост на описанието, които пречат да се разбере какво точно е имал предвид прокурорът.

Съображенията следва да се отнесат към частта от обвинителния акт, в която прокурорът твърди, че рецепта за асфалтова смес била подадена от дружеството „Трейс Роуд“ ЕАД за одобрение, като в приложения сертификат за производствен контрол № 1950- CPD- 232- 4-3/20.08.2012г. за скални материали произведени от „Екоинмат“ АД, с. Габровница, м. „Седемте престола“ липсвала фракция 8/16, необходима за изпълнение на рецептата. По-натам се твърди, че въз основа на положителен доклад на св. Б. на дружеството бил издаден исканият сертификат.

Неясно остава тази рецепта в крайна сметка получила ли е надлежно официално одобрение, след като в сертификата за производствен контрол за „Екоинмат“ АД липсвала фракция 8/16, и ако не - какво е значението на издадения от св. Б. в такъв случай сертификат.

Става ясно от фактите на обвинителния акт, че договорните отношения с доставчика на фракции за асфалт „Екоинмат“ АД са с „Трейс Груп Холд“ АД, и към разглеждания период – 2014г. дружеството доставчик – „Екоинмат“ АД, не е имало

издаден и действащ сертификат за производствен контрол, включващ фракция 8/16.

За това да се разбере по-точно и по-пълно положението на подс. С.Т. в цялата система от факти по поръчването на фракциите от този доставчик и защо фракция 8/16 не е доставяна, прокурорът следва да допълни описанието с това в каква степен подс. С.Т. се е занимавал и до каква степен е бил отговорен и до каква степен са зависели от него поръчките на фракцията, при условие че доставчикът изобщо няма сертификат и не произвежда такава? Бил ли е вече сключен договорът с „Екоинмат“ АД за доставки и от кого? Бил ли е вече обвързан подс. Т. с доставки точно на фракцията 8/12.5, а не друга? За какви по-точно асфалтови фракции е бил сключен договорът с „Екоинмат“ АД? Било ли в компетенциите на подс. Т. да решава въпроса изобщо от кой доставчик да поръчва материали? Зависело ли е от него да преценява дали се доставя точно тази фракция, която е била по договор. Ако е била различна фракция, а не тази по рецептата № 14 – 8/16, какво според компетенциите му е можел и е бил длъжен да направи? Всичко изложено се налага поради твърдението на прокурора, че доставки за фракция 8/16 не е имало поради поведението на подс. Т., без обаче да е описано какво точно, според обема от права, които е имал подс. Т., той е можел и е бил длъжен да извърши.

Друго противоречие в тезата на прокурора, което внася неяснота в тезата му е, вменияването на подс. Т., че следвало да следи дали суровините били придружавани от ЕО декларации за съответствие на строителния продукт от производителя. Неясен е смисълът на това задължение, след като прокурорът твърди, че подсъдимият Т. поръчвал изначално грешната, неправилната за рецептата № 14 фракция, а именно – 8/12.5, вместо 8/16. Тогава какво точно е следвало да следи подс. Т., също остава неясно.

В тази част, съответно прокурорът, доколкото твърди, че дейността на подс. Т. следвало да се контролира от подс. Б.И., неяснотата по това какво точно е можел да направи подс. Т. по въпроса за доставката на фракция 8/16, а не 8/12.5, бива отнесена и към фактите касаещи подс. Б.И.. Още повече, ако, според прокурора той е знаел за необходимостта от влагане на едър минерален материал фракция 8/16 за производство на асфалтова смес по Рецепта № 14, както и за липсата на доставки на такава в асфалтовата база, но не предприел действия по отстраняване на несъответствието.

По обвинението срещу подс. М.Т.:

По това обвинение се откриват частични пропуски в пълнотата на фактическото изложение на прокурора. От една страна, той добре е описал длъжностните задължения на подсъдимата като отговаряща за строителния надзор на обекта. Неоснователно е възражението на защитата, че обвинението не се разбирало, тъй като не било ясно кои точно СМР подсъдимата не контролирала на обекта. Доколкото

прокурорът заявява, че тя не е контролирала изобщо СМР, то следва да се разбира, че не е контролирала всички такива и не е необходимо тяхното изброяване. Този довод се отнася и до твърдението, че не контролирала качеството на влаганите строителни материали.

От друга страна обаче, видно от обвинението – прокурорът така е формулирал обвинителните факти, че налага да се мисли, че подс. Т. що се отнася до изпълнение на служебните ѝ задължения е бездействала абсолютно и пълно. Ако е така – то за нуждите на доказване, както и за провеждане на защитата, е това да се заяви еднозначно. Ако все пак подсъдимата е имала някакво изпълнение, което обаче като количество или качество е незадоволително и в краен резултат – тя е допуснала да се извършват СМР по инкриминирания начин, то прокурорът все пак следва да опише тази конкретика, така че да се знае и конкретиката на съответното бездействие. В противен случай, прокурорът и в тази част на обвинението оставя своеобразна бланкетност, на която по същия бланкетен начин, и друг не се и предполага, могат да се представят защитни възражения за обратното.

На трето място, прокурорът е следвало да съобрази хипотезите на вменените като нарушени специални норми и особените факти, чието описание те изискват. Точно в това отношение се наблюдава все пак непълнота на обвинението и за тази подсъдима.

Така, прокурорът е вменил на подс. Т., че е нарушила нормата на чл. 166, ал. 1 от Закона за устройство на територията. Тя следвало да контролира количествата, качеството и съответствието на изпълняваните строителни и монтажни работи и влаганите материали с договорите за изпълнение на строителството, както и други дейности - предмет на договори.

Същевременно обаче прокурорът не е представил според кои точно договори СМР /и явно всички СМР изпълнявани на обекта/ е следвало да отговарят на определени изисквания, респективно и какви са самите изисквания за качество и съответствие на изпълняваните строително монтажни работи, за които подсъдимата е отговаряла, но не е следяла. С това прокурорът е пропуснал да внесе факти осветляващи нужния за доказване стандарт на качеството, който подсъдимата е следвало да контролира. Прокурорът не е посочил какви са тези изисквания, респективно - не може да се доказва дали СМР отговарят на тях или не. В тази част обвинението е бланкетно.

По идентичен начин прокурорът не е представил факти необходими за обосноваване на нормата на чл. 169а от ЗУТ относно необходимостта в строежите да се влагат само строителни продукти, които осигуряват изпълнението на основните

изисквания към строежите по чл. 169, ал. 1 и отговарят на изискванията, определени със Закона за техническите изисквания към продуктите, и с наредбата по чл. 9, ал. 2, т. 5 от същия закон. За целта прокурорът следва да посочи какви са били качествата на вложените материали, какви е следвало да бъдат те според изискванията на строежите по чл. 169, ал.1 ЗУТ и ЗТИП, и наредбата по чл. 9, ал. 2, т.1 от същия закон, що се отнася до изискванията на нормите от тази наредба – тези норми следва и да се конкретизират.

Респективно изложените вече по отношение и на другите подсъдими, доколкото обвиненията в тази част са идентични, съображения касаещи останалите специални норми обуславящи юридически непълно обвинение, са меродавни и тук. И това са доводите за характера на нормата на чл. 169, ал. 1, т. 4 от Закона за устройство на територията, като обща и недостатъчна да определи конкретни задължения за подсъдимата. По същия начин стои положението и с нормите на чл. 3 от Наредба за съществените изисквания към строежите и оценяване съответствието на строителните продукти, т. 4 от Приложение № 1 към Регламент № 305/2011г., на Европейския парламент и на Съвета на ЕС от 09. 03. 2011г., чл. 4. ал. 1 от Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството

По обвинението срещу подс. С.П.:

Обвинението страда от съществена непълнота.

Прокурорът е посочил, че подс. П. от 17.04.2012г. била назначена на длъжност директор на Дирекция „Управление на проекти, финансирани с кредитни инвестиции“, а със заповед № ЧР-СП-162 от 30.07.2012г. на председателя на УС на А „ПИ“ - на длъжност „директор“ в Агенция „Пътна инфраструктура“.

Съгласно диспозитива на обвинителния акт инкриминиран е периодът 21.07.2014г. до 18.09.2014г., през който подсъдимата не изпълнявала определени свои задължения, като директор на Дирекция „Управление на проекти, финансирани с кредитни инвестиции“, но същевременно съгласно последната заповед – от 30.07.2012г. точно тази длъжност не е описана, описана е само длъжността „директор“.

По-нататък прокурорът е вменил редица бездействия на подсъдимата, с които като цяло тя не създала ефективна организация на работа на дирекцията във връзка с изпълнението на договор за консултантски услуги, сключен между АПИ и „Пътконсулт 2000“, ЕООД. Именно тези бездействия обаче са представени неразбираемо и твърде общо, така че не може да се разбере какво конкретно е следвало да направи подсъдимата, а не го е направила.

Неясно е какво представлява по-точно „системата за наблюдение и отчитане на

изпълнението на консултантските дейности“ на консултанта „Пътконсулт 2000“ ЕООД, която подсъдимата е следвало да въведе и как е следвало да я въведе. Липсват посочени ясни и конкретни задължения със съответен предмет. Стои въпросът дали подобна система е била въведена в структурата на дирекцията и за другите консултанти, и как точно се задейства тя за конкретния такъв.

Неясно е и как се предполага подсъдимата да осъществява задължението по т.1., б. „е“ от Приложение № 1 към договора за консултантски услуги с „Пътконсулт 2000“ ЕООД – да осъществява непрекъснат надзор по време на строителството по специалности. Прокурорът следва да посочи какво конкретно подсъдимата е следвало да направи, а не е направила, тъй като едва ли се предполага, че лично и физически следва да осъществява този надзор.

Същите съображения следва да се отнесат и към неясното по обем и съдържание вменено бездействие по т. 5, б. „б“ от Приложение № 1 - да осъществява ежедневен контрол на строителния процес. Прокурорът е следвало да посочи как точно се предполага подсъдимата да осъществява ежедневен контрол за съответствие на строежа с действащите норми и правилата за изпълнение на строителството- монтажни работи, за спазване изискванията на чл. 169, ал. 1 и 2 от ЗУТ и одобрения инвестиционен проект, - какво е следвало да направи, а не го е направила.

Съображенията са относими и към обвинението, че подсъдимата не е организираща и техническото управление на обекта за контрол на строителните продукти влагани в строежа и СМР и не въвела система за проверка на изпълнението задължението на „Пътконсулт 2000“ ЕООД.

Прокурорът е следвало да посочи каква точно е тази система, която подсъдимата е следвало да въведе, а не е въвела, както и как точно се предполага, че е следвало да изпълни абстрактните задължения по т. 1. 2, б. „е“ - да контролира извършването на СМР по вид, качество и стандарт съгласно инвестиционния проект, техническите спецификации, както и всички приложими законови разпоредби, вкл. чрез техническо оборудване за изпитване и изследване, съгласно посоченото в офертата.

За целта прокурорът следва да е посочил видът, качеството и стандартът на СМР съгласно инвестиционния проект, тъй като именно тях инкриминира, да посочи и изискванията към СМР по технически спецификации, и какво е това техническо оборудване за изпитване и изследване, чрез което подсъдимата е следвало да упражнява контрола, както е посочено в офертата и коя е въпросната оферта.

Също така прокурорът е следвало да посочи конкретно как подсъдимата като директор дирекция се предполага да изпълнява задължението по т.1.5, б. „е“ от Приложение № 1 - „да контролира и приема строителните продукти, включително да

извършва контрол в складовете на доставчиците“ - лично или чрез служители и какво по – точно е следвало да направи, за да се счита, че изпълнява това задължение.

Изложеното се налага поради общата формула приета според константната съдебната практика, че когато се вменява определено бездействие и за да се приеме, че обвинението е пълно и ясно, прокурорът следва да посочи какво е трябвало да бъде дължимото действие – т.е. какво подсъдимата в случая е следвало да направи, така щото да се знае, че тя е била както задължена, така и е могла, да го изпълни. Именно по това какво е следвало да бъде дължимото действие, но със съответната конкретика – обвинението е непълно, бланкетно и недопустимо абстрактно. В това се изразява и накръняване на правото на защита, каквато е препятствана да се ангажира, доколкото срещу неконкретно и общо заявено задължение не могат да се противопоставят конкретни възражения. Изискуемото за конкретно дължимо поведение се отнася и до обвинението по т. 5, б. „е“ - че подсъдимата е следвало да изиска допълнителни изпитвания на извършените СМР с цел проверка на тяхното качество. Какви точно допълнителни изпитвания прокурорът не е специфицирал.

И към обвинението срещу тази подсъдима следва да се отнесат съображенията относно непълния и абстрактен характер на вменените норми /доколкото са идентични с тези относно другите подсъдими/, а именно: чл. 169а от ЗУТ, чл. 169, ал. 1, т. 4 от ЗУТ, т. 4 от Приложение № 1 към Регламент № 305/2011г. на Европейския парламент и на Съвета на ЕС от 09. 03. 2011г., чл. 4, ал. 1 от Наредба № 3 от 31 юли 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, чл. 11 от Наредба за съществените изисквания към строежите и оценяване съответствието на строителните продукти.

Общи съображения:

Прокурорът е вменил, че лошото качество на ремонта се е изразило в положена нова асфалтова настилка, която не осигурявала безопасността на движението, поради влошените си технически характеристики. Положеният плътен асфалтобетон бил с коефициент на ускорено полиране по-малко от 50, за износващ пласт тип А за категория на движение много тежко, а именно 28, в несъответствие с утвърдена Рецепта № 14 и БДС EN 1097-8 и техническата спецификация.

Тук следва да се отбележи, че възраженията на защитата за липса на факти от значение за доказване на причинно-следствена връзка намират своето място, макар и не точно при описанието на поведението на отделните подсъдими, а в друга специфична част на обвинителния акт.

Това е частта, в която прокурорът инкриминира, че крайният резултат на изпълнението на СМР се е изявил в това, че положеният плътен асфалтобетон бил с

коэффициент на ускорено полиране по-малко от 50. Тук се поставя и същественият въпрос, на който фактите в обвинението не дават отговор, а именно – на какво точно се е дължал този намален коефициент.

Ето защо и за да се разбере еднозначно в какво се състои лошото качество на настилка, респективно, за какво точно отговарят служителите по транспорта натоварени с изпълнението и контрола на обекта, прокурорът е следвало непременно да посочи на какви технически особености при изпълнението на асфалтовата настилка, на какви дефекти в цялостната организация на строителството, на материалите, и изобщо на какво точно от цялото техническо изпълнение на обекта се дължи коефициентът на ускорено полиране 28. Дали на това, че в сместа отсъства фракция 8/16, както е изисквала Рецепта № 14, дали на това, че няма достатъчно скални материали или на други недостатъци.

Описанието на тези факти се явява необходимо условие за пълнота на обвинението, за да се разбере кое от множеството задължения за следене на качеството на ремонта и на строителните материали в крайна сметка се намира в причинно – следствена верига с твърдения краен резултат – коефициент на полиране 28.

Ако причината за този коефициент е в твърдяната по-нататък в обвинителния акт значителна липса на едър скален материал, прокурорът е следвало тясно и прецизно да отграничи на кой етап от СМР се осигурява присъствието на такъв едър скален материал и то в нужното количество, така че да осигури нужния коефициент на сцепление и така че да се знае къде точно се намира причината за този намален коефициент, на кои съответни етапи от строителството е допуснат недостатъкът.

Тези факти са от значение и да се знае дали вмененото бездействие на всеки от подсъдимите касае именно етапа, изпълнението и респективно контрола за избягване именно на този недостатък, а не всякакъв.

Без да се знае конкретната причина за качеството на асфалтовата настилка довело до настъпването и на ПТП, е невъзможно да се установи и изискуемата от закона причинно-следствена връзка между неизпълнените задължения на служителите по транспорта и настъпилия резултат.

Едва след като е инкриминирал поведението на подсъдимите като служители по транспорта, и в частност това, че не са следели за качеството на материалите, но без да казва на съответното място какво следва да е то, така че да осигури нужното сцепление, прокурорът накрая описва специфичния състав на настилка на процесния път - 100% сиви до тъмносиви - кремави варовици, различен от вида на едрия материал съгласно Рецепта № 14, изготвена за материал от кариера „Елисейна“, който по литературни данни е с петрографско съдържание около 90% магмени и 10%

метаморфни скали.

Описва още, че едрият материал - трошен камък, получен след екстракция на разтворимо свързващо вещество на асфалтова смес АС 12,5 изн. А 50/70 за характеристика на устойчивост на ускорено полиране не отговарял на изискванията на стандарт БДС EN 13043:2005+АС:2005/NA, в който за този показател не са предвидени допуски за отклонения или толеранси. Релевира понятието „петрографски състав“, без да пояснява какво означава то, така че да се разбере и дали в него се извява лошото качество на ремонта и причината по-нататък за настъпилото ПТП.

По-нататък прокурорът се позовава и на заключение на вещите лица, че имало несъответствия съгласно БДС EN 13108- 1:2006/NA:2009 и одобрен състав на рецепта от асфалтова смес АС 16 биндер 50/70 по характеристики: остатъчна порестност/идентична по съдържание с характеристика съдържание на въздушни пори/, което е предпоставка за доуплътняване на пласта от движението и образуване на коловози, както и за проникване на вода в долните пластове на настилка от страна на банкета и при пропускане на вода от износващия пласт; ниски стойности на условна пластичност по Marshal, които са показател за крехкост на сместа и недостатъчна пластичност на изпълнения пласт при натоварване; в зърнометричен състав- липса на едър скален материал, което също води до несъздаване добър скелет на асфалтовия пласт и податливост на образуване на коловози.

В такъв случай, ако всички тези технически специфики са се дължали на т.нар. „петрографски състав“ на асфалтовата смес поради отклонение от стандарта на материалите, и той е довел до лошото състояние на пътя и лошото сцепление /в намаления коефициент 28/ прокурорът следва ясно и категорично да посочи на кой етап от цялостната организация по строителството е следвало този материал и тези отклонения от стандартите да бъдат открити и контролирани.

Доколкото прокурорът не свързва този причина за лошия ремонт с конкретиката на обвинението срещу никой от подсъдимите като служители по транспорта, е невъзможно да се разбере какво е тяхното отношение към този, въведен едва накрая съществен фактически елемент, още повече и като лишен от еднозначност в причинно-следственото отношение към резултата.

Описаният подход е довел до това, че подсъдимите биват обвинявани изобщо за ненадлежно изпълнение на задълженията си по изпълнение на всякакви СМР, но без те да са свързани по изискуемия начин с конкретната причина довела до произшествието и неговите последици, а, изглежда, защото са всякакви неблагоприятния в изпълнението и контрола на обекта.

А това как е следвало и от кого е следвало да се контролира качеството на

съответния материал в съответствие със стандарта като причина за ПТП, както вече се отбеляза, е необходимо, за да се знае на кой етап от СМР съответните длъжностни лица е следвало и са могли да го предотвратят.

Такава яснота в обвинението липсва, което пък увеличава на отделно основание невъзможността да се разбере точната причина за лошото качество на ремонта и по какъв начин задълженията на всеки от подсъдимите са свързани с нея.

Що се отнася до частта на обвинителния акт, в която се описват фактите на настъпването на ПТП – не се откриват пороци, които да пречат да се разбере обвинението, както и такива, които го лишават от нужните качества за проверка на обосноваността му в съдебното производство. Това е така независимо от възраженията на защитника на подс. Г. пред първия съд.

Анализът на фактическото изложение на обвинителния акт показва яснота на тезата за управлението от страна на подсъдимия с превишена скорост и че това именно е и нарушението, което му се вменява, независимо от отбелязването и на друго правило чрез намиращият се на пътя пътен знак.

Също така се разбира и тезата, че за причиняването на ПТП са действали паралелно и съвкупно две причини – както превишената скорост, така и лошото качество на пътя, и двете довели до навлизане на управляваното от подсъдимия МПС в насрещната лента. От подс. Г. и неговият защитник не е и подадена жалба пред тази инстанция.

Пороците засегнали другите части на обвинителния акт обаче, както бяха описани, не позволяват той да изпълни годно функцията си, поради което са основание за прекратяване на съдебното производство и за връщане на делото на прокурора за отстраняването им.

При това прокурорът следва да прецени необходимостта от съответно коригиране на обвиненията предявени срещу подсъдимите и на досъдебното производство, доколкото отбелязаните пороци са засегнали и тях.

Изложеното налага отмяна на атакуваното определение, при което и по силата на чл. 345, ал. 2 НПК въззивната инстанция сама следва да реши въпросите по частните жалби.

Така мотивиран и на основание чл. 249, ал.3 вр. чл. 248, ал. 1, т. 3 НПК и чл. 345, ал. 2 НПК, Софийски апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОПРЕДЕЛИ

ОТМЕНЯ определение от 22.04.2021г. на Софийски окръжен съд, Наказателно отделение, VI първоинстанционен състав, постановено по нохд № 47/2021г., с което съдът е оставил без уважение искане на защитниците да прекрати съдебното производство и върне делото на прокурора за отстраняване на съществени процесуални нарушения довели до ограничаване на правата на подсъдимите и пострадалите и вместо него:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по нохд № 47/2021г., на Софийски окръжен съд, Наказателно отделение, VI първоинстанционен състав.

ВРЪЩА делото на прокурора от Софийска окръжна прокуратура за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения съобразно мотивите на настоящото определение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____